

imidlertid for Tiden anset det rettest at indskrænke Lovreglen til de Tilfælde, som snarest kunne tænkes at ville forekomme. Herved vindes ogsaa den Fordel, at der kan gives Bestemmelsen en mere almen forstaaelig Form. At den i Forflagets § 2 givne Bestemmelse er saaledes begrændset, ubeløkker i Øvrigt naturligvis ikke, at Domstolene i Henhold til Lovens § 7 kunne anvende de almindelige Straffelove, hvor dette maatte føre til et strengere Resultat.

Til § 3.

Det er utvivlsomt en af de største Mangler i vor Straffelovgivning, at der ingen Straffebestemmelser have imod at ophidses Samfundsklasser eller Dele af Befolkningen til Had og Forbitrelse eller til Voldsgerninger mod andre Samfundsklasser eller Dele af Befolkningen, selv om saadant sker i offentlige Forsamlinger eller i Blade eller paa anden for den offentlige Orden faretruende Maade, f. Ex. ved hemmelig systematisk Bearbejdelse. Andre Landes Erfaring har tilstrækkelig vist, hvilke Farer for den offentlige Sikkerhed og Orden der afstedkommes ved en planmæssig Ophidselse af de forskjellige Klasser af Befolkningen imod hverandre. Det er den Maade, hvorpaa Oprør og andre vidt om sig gribende Forstyrrelser af Samfundsordenen forberedes. Men selv bortset herfra maa en saadan Virksomhed anses for et saa skammelig og demoraliserende Misbrug af Uttringsfriheden, at der er ligesaa fuld Grund til at straffe den, som der er til at straffe mange andre Handlinger, der indeholde Farer for den offentlige Sikkerhed, og som derfor belægges med Straf fra et præventivt Synspunkt. Trangen til Straffebestemmelser af denne Art er traadt stærkt frem i den senere Tid, idet der saavel i Blade som paa offentlige Møder er fremsat Ytringer, som næppe vilde blive taalte i nogen anden Stat, hvor stærke politiske eller sociale Bevægelser finde Sted, men som Statsmagten her til stor og stigende Forargelse for den rolige og lovlige Del af Befolkningen har maattet lade hengaa upaatalte. Det er derfor paa-trængende nødvendigt, at der sættes en Grænse for disse Ophidselser, hvis fordævelige Frugter allerede have ladet sig se i Modstand mod Øvrigheden og andre Ordener, og som, dersom de fortsættes, sikert ville afstedkomme endnu større Ulykker og i ethvert Tilfælde bringe Landet og Folket i Miscredit som et Arnested for Anarki og revolutionære Bevægelser.

Som Straf for det ommeldte Forhold er i Paragrafen fastsat Fængsel. Forsaavidt

der imidlertid maatte foreligge Ophidselse til Voldsgerninger af grovere Natur eller til almentfarlige Forbrydelser, vil strengere Straf kunne være at idømme i Henhold til Lovens § 1.

Til § 4.

Medens det selvfølgelig ikke vilde være rigtigt at hindre, at Regeringens Handlinger i videste Omfang gjøres til Gjenstand for offentlig Kritik og Dadel, gives der dog visse Maader, paa hvilke det ikke kan være tilladt at undergrave Statens Indretninger og Regeringens Foranstaltninger, nemlig ved offentlig at fremsætte eller udbrede opdigtede eller forvanskede Kjendsgerninger og paa et saadant Grundlag søge at gøre Statens Indretninger eller Regeringens Foranstaltninger forhadte eller foragtede. Saadant Forhold er i nærværende Paragraf foreslaaet belagt med Fængselsstraf. Til en ubstrakt Ret til at kritisere og dable maa der, saavel overfor de offentlige Myndigheder som overfor Private svare en Forpligtelse til ikke løgnaagtigen at bagvaste. Den Retsbeskyttelse herimod, som Bestemmelsen tilsigter at yde, er saa meget nødvendigere, som Regeringen, Domstolene og Øvrigheden ikke i øvrigt efter den bestaaende Lovgivning nyde nogen sær Beskyttelse mod Uretfor nærmelser. I Retten til at anstille Betragtninger over virkelig stedfundne Fakta og Forhold og ud fra dette Udgangspunkt at kritisere de offentlige Indretninger eller Regeringens Forholdsregler gjør nærværende Bestemmelse ingen Indskrænkning.

Til § 5.

Under en almindelig Gjæring i Gemytterne er det hensigtsmæssigt, at der tillægges Politiet Ret til at føre Tilsyn og Kontrol med Handelen med Vaaben. For at imidlertid en saadan Ret for Politiet skal saa Betydning, er det nødvendigt, at der fastsættes Straf for ikke at følge de Forrifter, Politiet, for at udøve Tilsynet og Kontrollen, maatte finde det fornødent at give. Ved Bestemmelserne i § 5 have navnlig de Handende for Øje, da et virksomt Tilsyn selvfølgelig ikke vil kunne øves, medmindre der med Virkning kan paalægges disse visse Pligter med Henhyn til deres Fremgangsmaade ved at forhandle Vaaben analoge med de Pligter, som paahvile dem, der handle med Gift eller deslige.

Til §§ 6 og 7.

Bestemmelsen i § 6 trænger ikke til nogen nærmere Begrundelse. At de Forseelser, som omhandles i nærværende Lov, maa være